

שאוכל לעבוד אותך בהרחבת הדעת (דמש"א) ולפעמים אין להוצאות בניו לתלמוד תורה ומתרעם וכי למה נתת לי בנים לא כדי שילמדו תורה. **וְקוֹדֵשׁא בְּרִידְ הוּא** **אֲצִית וְשָׁמַע מְלוֹי** והקב"ה מקשיב ושומע דבריו. **פִּיּוֹן דְּצִלִּי** **צְלוֹתִיה, פְּתַח פֶּל פִּי רְקִיעִין, וְכַל שְׂאָר צְלוֹתִין דְּקָא** **סְלָקִין לְעֵילָא, דְּחֵי לֹון הָהוּא מְסַפְּנָא תְּבִיר לְבָא,** **דְּכַתִּיב** וכיון שהוא מתפלל תפילתו פותח כל חלונות הרקיע וכל שאר התפילות שעולות למעלה תפילת העני הנאמרת בלב נשבר דוחה אותן ומקדימה היא להכנס כמו שכתוב **הַתְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲטוּף. כִּי יִתְעַטֵּף מִיְבֵעֵי לֵיהּ, מַאי** **כִּי יַעֲטוּף** כי יעטף משמע שהוא עוטף דבר אחר והיה צריך לומר כי יתעטף כי העני הוא שמתעטף ומתפלל ומהו כי יעטוף. **אֵלָא אִיהוּ עָבִיד עֲטוּפָא לְכָל** **צְלוֹתִין דְּעֵלְמָא** אלא עיטוף שכאן הוא מלשון איחור כמו שכתוב "ובהעטיפי הצאן" כי תפילתו גורמת ששאר התפילות מתאחרות ליכנס, **וְלֹא עָאֲלִין עַד** **דְּצְלוֹתָא דִּילֵיהּ עָאֲלַת** ואין התפילות נכנסות עד שתפילתו נכנסת קודם.

הקב"ה מעכב את כל התפילות עד שתפילת העני נכנסת והקב"ה מתייחד לבד עם העני

וְקוֹדֵשׁא בְּרִידְ הוּא אָמַר, יִתְעַטְפוּן כָּל צְלוֹתִין, **וְצְלוֹתָא דָּא תִיעוּל לְגַבְאִי** והקב"ה אומר יתעכבו כל התפילות ותפילה זו של העני תכנס לפני קודם. **לָא בְּעֵינָא הָכָא בִּי דִּינָא** **דִּידוֹנוֹן בִּינָנָא** אין אני רוצה בית דין שידונו ביני ובין העני, **קָמְאִי לִיְהוּוֹ**

תַּרְעוּמִין דִּילִיָּהּ, וְאֲנֵא וְהוּא בְּלַחֲדָנָא לִפְנֵי יִהְיוּ הַתְּרַעוּמוֹת
וְהַטַּעֲנוֹת שֶׁלּוֹ וְאֲנִי וְהוּא נִהְיָה לְבַדִּינּוּ. וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְיַיְחַד
בְּלַחֲדוּי, בְּאֵינּוֹן תּוֹרְעָמִין, בְּהָהוּא צְלוּתָא, דְּכַתִּיב
וְהַקִּבָּה מִתֵּיחַד לְבָדוֹ עִם אוֹתָן טַעֲנוֹת וְתַרְעוּמוֹת שְׁבֹאוֹתָהּ הַתְּפִילָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב [קח]
וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפּוֹךְ שִׁיחוֹ. לִפְנֵי יְהוָה וְדָאִי.

תפילת העני גורמת עיכוב לכל שאר התפילות שבעולם

כָּל חֵילֵי שְׁמַיָּא שְׂאֵלִין אֵלִין לְאֵלִין, קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּמֵאֵי אֶתְעַסֵּק, בְּמֵאֵי אֶשְׁתַּדַּל כֹּל צְבֹאוֹת הַשָּׁמַיִם שׂוֹאֵלִים אֵלָיו
לֵאלוֹ בְּמֵהּ הַקִּבָּה מִתְעַסֵּק וּבְמֵהּ הוּא מִשְׁתַּדֵּל. אָמְרִין, אֶתְיַיְחַדָּא
בְּתֵיאוּבְתָא בְּמֵאֵינִין דִּילִיָּהּ וְעוֹנִים לָהֶם שְׁהוּא עֲכָשִׁיו מִתֵּיחַד בְּתַשׁוּקָה
עִם הַכֹּלִים שֶׁלּוֹ הֵינּוּ עִם הַלֵּב נִשְׁבֵּר שֶׁל הַעֲנִי הַזֶּה שֶׁמִּתְפַּלֵּל כִּי לֵב נִשְׁבֵּר לְהַשִּׁי"ת הוּא הַכֹּלִי
הַשְּׁלֵם שֶׁבּוֹ הַקִּבָּה חִפֵּץ וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא
תְבוּזָה, כְּלָהּ לָא יִדְעוּ מָה אֶתְעַבִּיד מֵהָהוּא צְלוּתָא
דְּמִסְכְּנָא, וּמִכָּל אֵינּוֹן תּוֹרְעָמִין דִּילִיָּהּ כּוֹלֵם אֵינֵן יוֹדְעִים מֵהַ נַעֲשֶׂה
עִם תְּפִילַת הַעֲנִי וְעִם הַתְּרַעוּמוֹת שֶׁלּוֹ. דִּלִּית תֵּיאוּבְתָא לְמִסְכְּנָא, אֶלָּא
כִּד שְׁפִיךְ דְּמַעוּי בְּתוֹרְעָמוֹ, קַמֵּי מַלְכָּא קְדִישָׁא כִּי אֵין

אור הרשב"י

[קח] כי תפילת העני גורם שהיסוד עולה וצרכיהם וע"י זה נגרם יחוד עליון. (הרמ"ק). הנמצאים דווים וסחופים מוכים ומעונים

הלימוד היומי

תשוקה לעני אלא כאשר שופך דמעות בתרעומת לפני הקב"ה וכך הוא מפנה מעל ליבו את קושי העניות. וְלִית תִּיאֻבְהָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֱלֹא כִּד מְקַבֵּל לֹזֶן, וְאוּשְׁרוּ קַמִּיהּ ואין תשוקה להקב"ה אלא כאשר הוא מקבל את אותן התפילות ותרעומות והן נשפכות לפניו על דרך הכתוב לפני ה' "ישפורך" שיחו כי על ידי תפילה זו נגרם יחוד עליון למעלה וְדָא אֵיהִי צְלוֹתָא, דְּעֵבִיד עֲטוּפָא לְכָל צְלוֹתֵין דְּעֵלְמָא וזוהי התפילה שעושה עיכוב לשאר כל התפילות שבעולם.

תפילתו של משה רבנו התעכבה ודוד המלך תחילה אמר תפילה לדוד ואח"כ אמר תפילה לעני

מֹשֶׁה צִלִּי צְלוֹתִיהּ, וְאַתְּעַב כַּמָּה יוֹמִין בְּהֵאִי תְּפִלָּה

משה התפלל תפילתו והתעכב כמה ימים בתפילה כמו שאמר ואתנפל אל ה'

ארבעים יום וארבעים לילה ולא נכנסה תפילתו מיד כמו תפילת העני. דְּדוּד הָמָא,

דְּכָל פּוּיִן, וְכָל תַּרְעֵי שְׂמִיָּא, כְּלָהוּ זְמִינִין לְאַפְתָּחָא

לְמִסְכְּנָא דוד המלך ראה שכל החלונות וכל שערי השמים כולם מזומנים להפתח

לתפילה העני וְלִית בְּכָל צְלוֹתֵין דְּעֵלְמָא, דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

אֲצִית מִיָּד, כְּצְלוֹתָא דְּמִסְכְּנָא ואין תפילה בעולם שהקב"ה מקשיב לה

מיד כמו תפילת העני, פִּיּוֹן דְּחָמֵי הָאִי, עֵבֵד וְגִרְמִיהּ עֲנִיָּא

וּמִסְכְּנָא, פָּשֵׁט לְבוּשָׁא דְּמַלְכוּתָא, וְיִתִּיב בְּאַרְעָא

כְּמִסְכְּנָא, אָמַר תְּפִלָּה כיון שראה את זה עשה עצמו עני ומסכן פשט את

בגדי מלכותו וישב על הארץ כעני ואמר תפילה. **דְּכַתִּיב** כמו שכתוב **תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה יְהוָה אֶזְנְךָ עֵנְנִי. וְאִי תִימָא אִמָּאִי.** ואם תאמר למה אני מבקש 'ענני' **בְּגִין פִּי עֵנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי.** לפי שאני עני ואביון **אָמַר לִי הַ קְדָשָׁא בְרִידְ הוּא, דְּדוּד, וְלֹא מִלְכָּא אַנְתָּ, וְשְׁלִיטָא עַל מְלָכִין תְּקִיפִין, וְאַתְ עֶבֶד גְּרַמְךָ עֵנִי וְאֶבְיוֹן** אמר לו הקב"ה, דוד וכי לא מלך אתה ושולט על מלכים חזקים ואתה עושה עצמך כעני ואביון. **מִיד אַהֲדַר צְלוֹתֶיהָ בְּגוֹוְנָא אַחְרָא, וְשָׁבַק מְלָה דְאֶבְיוֹן וְעֵנִי, וְאָמַר** מיד החזיר עצמו דוד להתפלל באופן אחר ועזב את דבריו שהוא עני ואביון אלא אמר **שְׁמָרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי. וְעַם כָּל דָּא כְּלָא הָוָה בֵּיהּ בְּדָוִד** ועם כל זה שעזב דוד את התפילה של עני ואביון אני שתי הבחינות אלו היו בדוד המלך כי הוא בחינת המלכות שכאשר היא למטה היא דלה ועניה ולית לה מגרמה כלום וכאשר היא למעלה דבוקה בין שתי הזרועות ומקבלת מהחסד אז היא בחינת "כי חסיד אני" והיא עשירה.

צריך אדם כשמתפלל תפילתו לעשות עצמו עני ולהתפלל בלב נשבר ובהכנעה **אָמַר לִי הַ רְבִי אֶלְעָזָר, שְׁפִיר קְאָמַרְתָּ. וְעַם כָּל דָּא (ס"א** ועל דא) **אֶצְטְרִיד לִי הַ לְבַר נָשׁ דְּצִלִּי צְלוֹתֶיהָ, (לְמַהוּי תַמְן עֵנִי וְאֶבְיוֹן) לְמַעַבְד גְּרַמִּיהָ עֵנִי** אמר רבי אלעזר לרבי אבא יפה אמרת שדוד המלך עזב תפילת העני והתפלל כי חסיד אני ואע"פ שנראה מכך שמי שאינו עני לא יתפלל תפילת העני, עם כל זה צריך אדם כשמתפלל תפילתו לעשות עצמו עני ולהתפלל